

תת"ע 1121/12/16 - מדינת ישראל נגד אליאס נג'אר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1121-12-16 מדינת ישראל נ' נג'אר
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליאס נג'אר

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסת לנאשם עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור.

המדובר באישום המבוסס על צילום במערכת האכיפה א'3. בין הצדדים אין מחלוקת בדבר עצם ביצוע העבירה והשאלה להכרעה היא שאלת אחריות הנאשם לעבירה. למעשה, בהעדר ראיה ישירה בדבר זהות הנהג ברכב מיוחסות העבירות לנהג מכוח סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה אשר קובע כדלקמן:

"נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנה כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

ההלכה היא כי נטל ההוכחה המוטל על בעל הרכב לסתור את החזקה שבסעיף זה הוא לפי מאזן ההסתברויות.

הנאשם כפר באשמה וטען כי מי שנהגה ברכב היא עובדת המוסך שבבעלותו הגב' בת-אל מלכה (להלן: "מלכה"). הראיות בהקשר זה נשמעו בפניי ביום 16.5.18, ולאחר ששמעתי את העדים, התרשמתי מהעדים ושקלתי את טענות הצדדים החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

מאחר ואין מחלוקת אודות ביצוע העבירה ובדבר רישום הרכב על שם הנאשם, לא נשמעו עדי תביעה ומטעם הנאשם

העידו הוא עצמו, עובדת המוסך, גב' עינב מוגרבי וכן הנהגת לפי טענתו, גב' בת אל מלכה.

למעשה, לנאשם עצמו אין ידיעה של ממש אודות השימוש ברכב. הנאשם שהה במועד הרלוונטי בחו"ל, ולמעשה לא ידע לומר אף מתי התרחש. הנאשם נאלץ לעיין בדרכונו בכדי לומר מתי יצא מהארץ ומתי חזר ותיקן עצמו מספר פעמים באשר למועדים ובאשר ליעד הנסיעה.

מכל מקום, מעדות הנאשם עולה כי מדובר ברכב הנמצא בדרך קבע במוסך שבבעלותו ומיועד לשינוע עובדים אשר "אוספים" כלי רכב של לקוחות למטרת טיפול במוסך או מחזירים את כלי הרכב ללקוחות לאחר הטיפול, וזאת לפי הסכם בין המוסך ללקוחותיו, אשר חלקן הינן חברות השכרה וליסינג.

במקרה דנן, המדובר בעבירה מיום 15.5.2016, וטענת הנאשם כי הגב' מלכה היא שנהגה ברכב מתבססת על מסמך קבלת **רכב אחר** לטיפול במוסך באותו יום, לגביו נרשם כי הגב' מלכה היא שהביאה אותו למוסך.

הרכב בו מדובר הינו בעל מספר רישוי 8590532, והינו רכב אופל **זפירה** בעל תיבת הילוכים אוטומטית. רכב זה התקבל במוסך ביום 15.5 בשעה 13:26, כאשר העבירה דנן בוצעה בשעה 12:54. לפי עדותה של הגב' **עינב מוגרבי** שהגדירה עצמה כאחראית השינועים במוסך, הגב' מלכה ביצעה את העבירה כאשר הייתה בדרכה לאיסוף אותו רכב מסוג זפירה, ובעת שנהגה ברכב דנן, אשר ככל הנראה הינו מסוג אופל **קורסה**.

הגב' מוגרבי אישרה כי הגב' מלכה לא חתמה על אישור נהיגה ברכב במועד הרלוונטי, אך טענה כי לאחר קבלת הדוח ובעת שכבר לא הועסקה עוד הגב' מלכה במוסך "התקשרנו אליה, ורשיון הנהיגה שלה צולם, היא חתמה על דף שאני לא מוצאת אותו (בנוכחות) המנהל שלי ג'רי נג'אר". הגב' מוגרבי אף הוסיפה כי "יש גם הקלטות שלה".

מנגד, הגב' מלכה הכחישה כי נהגה אי פעם ברכב בו בוצעה העבירה. לטענת הגב' מלכה היא אכן ביצעה לעתים העברות של רכבי לקוחות אל המוסך וממנו, אולם טוענת כי מעולם לא נהגה ברכב של המוסך, אלא הוסעה בידי אחד העובדים, ובדרך כלל אדם בשם רמי, שזה היה תפקידו "לוקחים רכב של המוסך ולוקחים 4-5 בתוך הרכב, מפזרים בנקודות".

הגב' מלכה הוסיפה כי רשיון הנהיגה שלה מוגבל לנהיגה ברכב בעל תיבת הילוכים **אוטומטית**, ואילו רכב הקורסה הינו בעל תיבת הילוכים **ידנית**. הגב' מלכה הכחישה כי חתמה כנטען על מסמך המאשר את דבר נהיגתה ברכב, וטענה כי הופעל עליה לחץ להסכים להעברת הדוח על שמה, תוך הבטחה שהנאשם יישא בקנס והיא תישא "בנקודות בלבד".

אומר מיד כי התרשמותי מהעדה המרכזית, גב' מוגרבי, לא הייתה חיובית. תחילה טענה כי היא מסתמכת על המסמכים בלבד, אולם בהמשך שינתה דעתה וטענה כי היא זוכרת את האירוע, הגם שלא יכלה לומר הכיצד היא זוכרת אירוע אחד של שינוע רכב מתוך הרבים בהם טיפלה באופן יומיומי. התרשמתי כי עדה זו מונעת מרצון לסייע למעבידה, והדבר

משפיע על תוכן עדותה.

גם עדותה של הגב מלכה אינה נקייה מספקות, אולם טענתה כי כלל אינה מורשית לנהוג ברכב דן לא נסתרה. כמו כן, במהלך עדותה של הגב' מלכה הובהר לה כי תקופת ההתיישנות לגביה חלפה, ואין לה סיבה לחשוש מהסבת האישום כנגדה, אך היא עמדה על טענתה כי לא נהגה ברכב דן מעולם.

כאמור לעיל, הנטל הוא על הנאשם להראות מי הוא שעשה שימוש ברכב במועד הרלוונטי. אין די בכך שיראה כי הוא עצמו לא עשה זאת, או שיצביע על מספר נהגים "אפשריים". המדובר ברכב הרשום על שם הנאשם אשר הועמד על ידו לשימוש עובדים שונים במוסך. כאשר הנאשם מצביע על עובד ספציפי, אך אינו מצליח לשכנע כי אכן אותו עובד הוא שנהג ברכב סבורני כי אינו סותר את חזקת הבעלות.

במקרה דן לא שפכה כאמור עדותו של הנאשם עצמו אור על האירוע, עדותה של הגב' מוגרבי לא נמצאה משכנעת, והמסמכים שהוגשו אינם מלמדים על נהיגתה של הגב' מלכה ברכב בו בוצעה העבירה.

מעבר לכך, אין להתעלם מכך שהנאשם כשל בהבאת ראיות נוספות אשר לכאורה קיימות בשליטתו. המדובר במסמך שלכאורה חתמה עליו הגב' מלכה (וקיומו הוכחש על ידה) והקלטות בהן היא מקבלת אחריות לדבריה של גב' מוגרבי. כמו כן הנאשם לא הביא לעדות את מנהל המוסך בפועל, שהינו בנו, ואשר לכאורה הוא בעל ידיעה אישית לגבי האירוע, יכול היה להעיד באופן ישיר על דרך איסוף כלי הרכב לטיפול והחזרתם ממנו.

מכל האמור לעיל, מסקנתי היא כי הנאשם לא עמד בנטל לסתור את חזקת הבעלות, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בהסכמת הצדדים ניתנה הכרעת הדין שלא בנוכחותם והיא תומצא למאשימה ולסנגור באמצעות המזכירות.

התיק נקבע לטיעון לעונש ליום 8.11 בשעה 10.

מאחר ומדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, רשאי הנאשם להגיש טיעון בכתב ולחסוך ההופעה לדיון, או לחילופין להגיע עם המאשימה להסדר לענין העונש, אותו יש להגיש לאישורי בכתב לפני המועד שנקבע.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ח, 22 מאי 2018.